

LEO

Kathleen Depoorter heeft een remedie voor de gezondheidszorg

Zuhal Demir en Valerie Van Peel
bundelen krachten tegen
kindermishandeling

Het Steenokkerzeel van Kurt Ryon

13

‘De verstedelijking en de verfransing zijn volop aan de gang. Steenokkerzeel is het volgende dominosteentje’

Kurt Ryon

8

‘Gezondheidszorg moet op maat van de mensen zijn, zo dichtbij en zo decentraal mogelijk. Daarvoor is het niveau van de deelstaten ideaal’

Kathleen Depoorter

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Matthias Cooreman, Maarten Debruyne, Sven Deferme, Diederik Demuyne, Jeroen Dujardin, Xavier Lesenne, Joris Sterckx, Jan Van Camp, Lin Van Poucke, Stefanie Verstappen.
Directeur: Piet De Zaeger.

Concept & Vormgeving: Revista – www.revista-media.be
Druk: Graphius
Fotografie: ©N-VA, ©Jeroen Hanselaer (cover), ©Anne Deknock, ©Andreas Van Esbroeck, ©James Arthur, ©Frankie and Fish, ©Emy Elleboog, ©ID, ©Belga Image
Jaarabonnement: € 12,50 op rekeningnummer BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningstraat 47 bus 6
1000 Brussel

28

‘Internationale politiek interesseert mij. Die mengelmoes van talen en culturen maakt het heel boeiend’

Helga Stevens

VERDER

Aan het werk	4
Breedbeeld	8
De gsm van	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

Dit nummer werd afgesloten op 2 april 2021. Het eerstvolgende nummer verschijnt op 17 mei 2021.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen? Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

fb.com/nieuwvlaamsealliantie [@de_NVA](https://twitter.com/de_NVA) op Twitter
 [@de_NVA](https://www.instagram.com/de_NVA) op Instagram

‘VIJF JAAR NA DE AANSLAGEN VERWACHTEN WE MEER REALITEITSZIN, AMBITIE EN ERNST’

Een van de moeilijkste dilemma's in de politiek is dat van vrijheid en bescherming. Als lid van de N-VA verwacht u van ons een beredeneerd beleid dat het midden houdt tussen de plicht van de overheid om burgers te beschermen en het respect voor de individuele vrijheid.

Met datzelfde moeilijke dilemma kregen we vijf jaar geleden te maken toen we de leiding moesten nemen in de strijd tegen de terreur van Islamitische Staat. Jan Jambon koos daarbij resoluut voor een versterking van de veiligheidsdiensten. We zorgden voor betere beveiliging van identiteitskaarten om identiteitsfraude te vermijden. We breidden de strafbaarstelling uit, waardoor meer geradicaliseerden veroordeeld konden worden. En op mijn departement zorgde ik voor een soepelere intrekingsprocedure van het recht op verblijf van Syriëstrijders en haatpredikers. Dat alles met een duidelijk doel voor ogen: de consequente verwijdering van terroristen uit onze maatschappij. Dat is en blijft de beste bescherming tegen terreur.

Ook in de aanpak van corona geven we tijdelijk voorrang aan de beschermingsplicht van de overheid, ten koste van de individuele vrijheid. Dat is pijnlijk maar nodig, omdat er levens op het spel staan. Ook in de strijd tegen de terreur, die lang niet voorbij is, staan er levens op het spel. Toch neemt de regering het hier heel wat minder nauw met de plicht om de burger te beschermen. Men plant militaire vliegtuigen naar het Syrische Al-Hol om vrouwelijke IS-leden naar België te halen. Liefst 403 van de 506 extremisten die onze veiligheidsdiensten konden oppakken en die werden veroordeeld, zijn de afgelopen jaren al vrijgelaten. 217 extremisten beschikken niet over de Belgische nationaliteit, maar toch wordt er geen werk meer gemaakt van hun repatriëring.

We mogen meer realiteitszin, ambitie en ernst verwachten op dit vlak, vijf jaar na de aanslagen in Zaventem en Maalbeek. Daarvoor kunt u op ons rekenen. Met een assertieve oppositie en haalbare en daadkrachtige voorstellen.

Theo Francken
Kamerlid

FEDERAAL / VLAAMS

Valerie Van Peel en Zuhail Demir
zij aan zij tegen kindermishandeling

'SNELLER INGRIJPEN OM KINDEREN TE BESCHERMEN'

Terwijl Vlaams minister van Justitie Zuhail Demir alle Vlaamse justitieassistenten een opleiding Kindreflex laat volgen om signalen van kindermishandeling vroeger te detecteren, haalt Kamerlid Valerie Van Peel in het federaal parlement het onderste uit de kan om onze kinderen beter te beschermen. 'We onderschatten vandaag nog hoeveel kinderen het slachtoffer zijn en grijpen te vaak te laat in.'

De initiatieven zijn intussen talrijk: de uitrol van de eerste Zorgcentra na Seksueel Geweld en de oprichting van gelijkaardige centra tegen intrafamiliaal geweld, de focus op het kind in het federale beleid rond intrafamiliaal geweld, de afschaffing van de verjaringstermijn bij kindermisbruik, en veel meer. Zuhail Demir en Valerie Van Peel staan zij aan zij om van de strijd tegen kindermishandeling een topprioriteit te maken.

Waarom is het belangrijk dat de Vlaamse justitie focust op kinderen, Zuhail?

'Neem bijvoorbeeld intrafamiliaal geweld. Dat heeft een verwoestende impact. Bij mensen die als kind vier keer of meer in contact kwamen met huiselijk geweld is de kans op druggebruik elf keer hoger, en de kans op een zelfmoordpoging meer dan veertien keer. Het is een kerntaak van de Vlaamse justitie om de verwoestende gevolgen van huiselijk geweld te voorkomen. Dat begint met de vroege detectie van problematische situaties. Onze justitie-assistenten worden daarvoor nu voor het eerst opgeleid.'

Valerie, jij bent ondertussen een werkgroep rond kindermishandeling gestart.

'Het frustrereert me al jaren dat belangrijke debatten elke keer opnieuw worden platgeslagen door

'Als je weet dat een kind thuis misbruikt of mishandeld wordt, moet er spreekplicht gelden'

Valerie Van Peel

de partijpolitiek. Daardoor blijft alles gewoon bij het oude. Daarom heb ik een partijoverschrijdend initiatief opgezet waarbij politici samen met experts een beleid gaan uitwerken om de jeugdhulpverlening te verbeteren. De werkgroep laat ook toe om de verschillende beleidsniveaus op elkaar af te stemmen,

want de aanpak van kindermishandeling zit verspreid, zoals alles in dit landje. Ook het kabinet-Demir is dus mee aan boord.'

Wat wil je bereiken met die werkgroep?

'Dat we de aanpak van kindermishandeling en misbruik grondig hervormen. De rechten van het kind moeten eindelijk centraal staan. De daders moeten consequent worden gestraft. De nadruk moet meer liggen op voorkomen en minder op achteraf ingrijpen. Want dan is de schade al geleden. Leerkracht Peter Van Limpt beschreef het zo in een brief aan alle leerlingen die ermee te maken hebben: *We laten jullie als het ware in een zaal vol glasscherven spelen en zijn dan trots dat we pleisters kleven op jullie bebloede voetjes. Hierdoor blijven jullie stadions van ellende jaar na jaar even vol natuurlijk.*

'Intrafamiliaal geweld heeft een verwoestende impact'

Zuhal Demir

'Hij heeft gelijk. We weten dat het gebeurt en hoe vaak het gebeurt, maar we grijpen hoogstens achteraf in. Dat moet veranderen. En daarbij horen discussies rond het verplicht laten afkicken van verslaafde zwangere vrouwen om drugsbaby's te vermijden, en het verbieden voor veroordeelde kindermisbruikers om ooit nog met kinderen samen te wonen.'

Je vindt ook dat het beroepsgeheim moet vervallen bij kindermisbruik?

'Absoluut. Vandaag is er spreekrecht. Maar binnen de hulpverlening is daarover veel discussie. Gevolg: de ene zal spreken, de andere niet. Voor mij is het duidelijk: als je weet dat een kind thuis misbruikt of mishandeld wordt, moet er spreekplicht gelden. Dan móét je het melden, punt. Kinderen hebben geen stem. Het is onze verdomde plicht om hun een stem te geven.'

Zuhal, hoe groot schat jij de impact van de coronacrisis op kinderen in?

'Enorm groot, daarover bestaat geen twijfel. Bovendien is er een groot *dark number*: het aantal gevallen van mishandeling dat niet gemeld wordt. Het aantal meldingen van kindermishandeling bij hulplijn 1712 steeg vorig jaar met meer dan 45 procent. We zagen die stijging ook in het vluchthotel dat we openden tijdens de eerste lockdown: 19 vrouwen en 22 kinderen konden nergens anders terecht. Ik kan het niet genoeg herhalen: burens, vrienden, kennissen, knijp geen oogje dicht voor geweld. Als je iets weet: spreek' ■

Peter De Roover bezorgd over
vrijheid van meningsuiting

‘OP WEG NAAR EEN MINISTERIE VAN WAARHEID?’

Een procureur eist stevige straffen wegens een banner met ‘Stop islamisering’. In de Kamer wordt fel gedebatteerd of drukpersmisdrijven nog voor het hof van assisen moeten verschijnen. De minister van Justitie herhaalt dat hij haatspraak effectief wil gaan vervolgen door een aanpassing van de grondwet. De vrije mening is opnieuw actueel. Een gesprek met Kamerfractievoorzitter Peter De Roover.

Peter, hoe positioneert de N-VA zich in dit debat?

‘De vraag is niet hoe we de vrije meningsuiting nog meer kunnen inperken. Wel hoe we de vrije meningsuiting weer kunnen opwaarderen, nadat zij al decennia wordt ingeperkt. Maar ik ben er, gezien wat federaal op stapel staat, niet meer gerust in. De held van de Belgische revolutie, vrijdenker De Potter, waarschuwde al lang geleden: “De liberalen in alle landen begaan de vergissing de gedachten te willen veranderen door wetten. (...) Een gedachte bestrijd je alleen door een betere gedachte voor te stellen.”

Dat is een pleidooi voor verregaande meningsvrijheid. Zijn daar dan geen grenzen aan?

‘Inderdaad, niets is onbegrensd. Voor mij ligt de grens bij het uitlokken van geweld. Spijtig genoeg is zo’n pleidooi

opnieuw noodzakelijk. Het federale regeerakkoord voorziet dat ‘de regering de maatregelen ter bestrijding van desinformatie en van de verspreiding van fake news [zal versterken]’. Daartoe wil ze de sociale media beteugelen. Voor minister van Justitie Van Quickenborne (Open Vld) is het vervolgen van haatspraak zelfs een beleidsprioriteit. Nochtans zijn er ook onderzoeken die aangeven dat vervolgen geen of zelfs omgekeerde effecten heeft.’

We zien inderdaad hoe Facebook en Twitter steeds meer optreden tegen wat zij als ongepast beschouwen op hun platformen. Hoe wil paars-groen daaraan meewerken?

‘Deze meerderheid is van plan om de socialemediagiganten, die de facto over een soort communicatiemonopolie beschikken, te verplichten om zelf berichten te verwijderen die strafbaar worden geacht. Zoniet volgen boetes.

De Facebookgebruiker of Twitteraar die meent onterecht verbannen te zijn ‘kan’ naar de rechtbank stappen. Dat is de omgekeerde wereld. Niet een rechter stelt vast dat een socialemediabericht wettelijk niet door de beugel kan – neen: het bericht wordt door een privéorganisatie geschrapt en achteraf mag de burger verhaal halen bij de rechtbank. Dat mechanisme dreigt ronduit nefaste effecten te hebben voor de vrije gedachtewisseling tussen burgers.’

Sociale media zijn wel vaak een broeihaard van haatspraak en fake news. Moet daartegen dan niet opgetreden worden?

‘De ambitie van de federale regering om fake news van overheidswege actief te bestrijden maakt de stap naar een ministerie van Waarheid alleszins heel klein. Ooit werd de bewering dat de aarde rond de zon draait door machthebbers

VLAAMS

NAAR EEN EENVOUDIG EN MODERN PACTDECREET

Erfpacht is het recht om een stuk grond te gebruiken dat van een andere eigenaar is. Sinds 2014 is het een Vlaamse bevoegdheid. Maar de pachtwetgeving dateert al van 1969 en is dus verouderd. Vlaams Parlementslid Cathy Coudyser wil werk maken van een eenvoudig en modern pachtdecreet.

‘De regelgeving moet focussen op de wederzijdse rechten en plichten van de eigenaar van de grond en de pachter’, zegt Coudyser. ‘Zo kan het nieuwe decreet helpen om landbouwers toegang tot landbouwgrond te geven en eigenaars stimuleren hun grond ter beschikking te stellen.’

Rechtszekerheid

Belangrijk daarbij zijn schriftelijke pachtcontracten die bij een notaris geregistreerd

worden. ‘We stellen contracten met een minimale looptijd van negen jaar voor. Die kunnen tot drie keer automatisch verlengd worden. Zo krijgt de landbouwer voldoende rechtszekerheid, en heeft de eigenaar duidelijk zicht met wie en voor hoe lang hij het contract afsluit.’

Cathy Coudyser

Ecologische uitdagingen

Anno 2021 houden we ook rekening met ecologische uitdagingen. ‘In agrarisch gebied moeten pachter en verpachter op vrijwillige basis afspraken kunnen maken. In niet-agrarisch gebied moet de eigenaar de doelstellingen kunnen realiseren die de overheid oplegt. De overheid is trouwens vaak eigenaar van verpachte gronden en moet een voorbeeldfunctie opnemen.’

‘Een gedachte bestrijd je alleen met een betere gedachte’

weggezet als *fake news*, met instemming van de overgrote meerderheid.’

‘Ja, haat en nepnieuws moeten bestreden worden, maar dat is de taak van de samenleving, van leraars, ouders, wetenschappers, journalisten, pastoors en bisschoppen voor mijn part. Eén categorie hoort zich daarbij te onthouden: de strafwetgever. Niet wie onwelgevallige of irritante gedachten formuleert zet zich buiten onze vrije democratische ordening. Wel degene die meent dat de overheid daarin straffend moet tussenkomen.’ ■

VLAAMS

GOEDEWEEKAKKOORD: ‘MEER HANDEN AAN HET BED’

Vlaams minister-president Jan Jambon had in de week voor Pasen uitstekend nieuws voor de Vlaamse zorg- en welzijnssector op het vlak van loonvoorwaarden, zorgcapaciteit en kwaliteit. ‘We doen die investering graag, en we hadden het ook beloofd in het kader van ons relanceplan Vlaamse Veerkracht.’

Een aantal onderdelen van het akkoord waren eind vorig jaar al vastgelegd. Zo krijgen personeelsleden in de Vlaamse woonzorgcentra vanaf deze maand een loonsverhoging van gemiddeld zes procent. Het pakket dat er nu bovenop komt, gaat vooral over extra personeel. Dat moet

zorgen voor meer kwaliteit en een gevoelige verlaging van de werkdruk.

Extra zorgverstrekkers

Zo maakt de Vlaamse Regering 562 miljoen euro extra vrij om 10.000 bijkomende voltijdse personeelsleden in de zorg en de welzijnssector aan te werven. Daarnaast zijn er bijkomende investeringen van 163 miljoen euro in digitalisering, vorming en opleiding, goed voor 3.716 extra voltijdse medewerkers. ‘Als de coronacrisis iets bewezen heeft, dan is het dat we in de zorg voldoende goed opgeleide, goed gemotiveerde én goed betaalde zorgverstrekkers nodig hebben’, zegt Jambon.

Jan Jambon

A portrait of a woman with shoulder-length brown hair, smiling. She is wearing a dark blazer over a colorful patterned top. A stethoscope is draped around her neck. She has her arms crossed. The background is a hospital ward with several beds and medical equipment.

KAMERLID KATHLEEN DEPOORTER

**'GEZONDHEIDSZORG
MOET VOLLEDIGE
BEVOEGDHEID VAN
DEELSTATEN WORDEN'**

Als de coronapandemie in dit land iets duidelijk maakt, dan is het toch vooral dat onze gezondheidszorg weliswaar heel goed is, maar het zorgsysteem hopeloos complex en inefficiënt. LEO sprak met Kamerlid Kathleen Depoorter over de visie van de N-VA op de broodnodige hervorming en splitsing van de gezondheidszorg.

K **athleen, hoe schat jij als apotheker de toestand van onze gezondheidszorg in?**
 ‘Bij de jaarwisselingen wensen we elkaar altijd een goede gezondheid toe, en dat is niet toevallig. Gezondheid is ons hoogste goed. Gelukkig beschikken we in dit land over een heel goede gezondheidszorg. Maar er lopen wel een aantal zaken mis. Er zit bijvoorbeeld nog veel verspilling en inefficiëntie in het systeem, en dat zouden we toch moeten kunnen aanpakken. Ik denk daarbij vooral aan overconsumptie, versnippering, ongepaste zorg en een slechte organisatie van de structuren. Er worden in bepaalde delen van ons land nog steeds te veel CT-scans genomen. En we zijn nog altijd koploper in het gebruik van antibiotica en antidepressiva.’

‘Alles samen is dat gebrek aan efficiëntie jaarlijks goed voor een onnodige uitgave van 2,5 tot 5 miljard euro. Dat is veel geld dat binnen de gezondheidszorg beter gebruikt zou moeten worden.’

- geboren in Brugge op 5 september 1971
- woont met haar gezin in Evergem, waar haar echtgenoot huisarts is en zijzelf apotheker
- studeerde af als master in de Farmacie (UGent) en volgde een opleiding aan de Vlerick Business School
- schepen in Evergem sinds 2013
- verkozen als Kamerlid in 2019
- maakt graag tijd vrij voor sport en ontspanning met haar gezin

Daarnaast vraagt de zorg ook nog bijkomende investeringen, zoals we die ook tijdens de vorige legislatuur zagen. Die middelen moeten zoveel mogelijk naar de patiënt vloeien, en niet naar overbodige en kostelijke structuren.’

‘We moeten de geestelijke gezondheidszorg meer integreren in de andere zorg’

Is de zorg wel betaalbaar en toegankelijk voor iedereen?

‘Het is cruciaal dat we de betaalbaarheid en de toegankelijkheid van de zorg blijven waarborgen. Er komen heel wat innovaties op ons af. Een goede zaak, maar dat heeft zijn prijs. Innovatieve geneesmiddelen hebben hun plaats, maar tegelijkertijd moeten we ook meer inzetten op goedkope en generische geneesmiddelen en *biosimilars* (goedkope kopieën van eerder geregistreerde biologische merkeneesmiddelen, red.). We moeten daarbij ook verder vooruit durven kijken en farmaceutische innovaties in kaart brengen vóór ze op de markt komen.’

‘Daarnaast pleit de N-VA voor een algemene derdebetalersregeling bij de huisarts. Dat betekent dat je als patiënt enkel nog het remgeld betaalt en niet langer het stuk voorschiet dat het ziekenfonds terugbetaalt. Daar hoort dan ook bij dat de ziekenfondsen de zorgverstrekkers snel betalen en dat er duidelijke facturen opgesteld worden, zonder codes die niemand begrijpt. Ook in de tandheelkunde moeten we bekijken wat mogelijk is in het kader van een sociale derdebetalersregeling.’

Wat kan er nog beter in ons gezondheidszorgsysteem?

(op dreef) ‘Ik kan nog honderden voorbeelden geven van wat er allemaal misloopt. Er wordt in dit land nog veel te weinig gewerkt op basis van gegevens. We lopen daarin hopeloos achter. Als je een beleid wil voeren en dat wil opvolgen, dan moet je snel over voldoende gegevens beschikken om te zien wat het effect is. We zetten daar kleine stapjes vooruit, maar het gaat allemaal veel te traag. We moeten ook nog meer *evidence-based* gaan werken in de zorg, dus gebaseerd op wetenschappelijke bewijzen, en enkel datgene terugbetalen waarvan bewezen is dat het werkt.’

‘Er moeten ook meer handen aan het bed komen. Daarvoor ijveren collega’s Yoleen Van Camp in het federaal en Lorin Parys in het Vlaams Parlement. We zijn bezig met een inhaalbeweging door het beroep van verpleegkundige aantrekkelijker te maken, door verder te investeren in opleiding, de zij-instroom te verbeteren en innovatie sneller te omarmen. Het verplegend personeel moet verplegen in plaats van te registreren, en dat onder betere loonvoorwaarden en werkomstandigheden.’

Hoe staat het met de geestelijke gezondheidszorg?

‘Ook daar is nog heel wat werk aan de winkel. De sector levert goed werk binnen de grenzen van wat mogelijk is. Maar we moeten dringend meer investeren in geestelijke gezondheidszorg. Recent wees het Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg nog op de kloof tussen de psychiatrie en de lichamelijke gezondheidszorg. Maar mensen met een langdurige psychiatrische aandoening ontwikkelen vaak ook andere chronische ziektesymptomen, zoals hart- en vaatziekten of diabetes. Hun gemiddelde levensverwachting is zo’n vijftien jaar korter. We moeten de geestelijke →

gezondheidszorg dus meer integreren in de andere zorg. Daarnaast zijn meer praktijkondersteuning, *evidence-based* werken, minder psychiatrische bedden en meer ambulante werken een absolute noodzaak, naast een kwalitatief preventiebeleid.’

Want voorkomen is beter dan genezen.

‘Inderdaad. Iedereen is het erover eens dat we een verschuiving moeten maken van *cure* naar *care*, van genezen naar voorkomen, zowel in de geestelijke als in de lichamelijke gezondheidszorg. Het preventieve luik wordt nog vaak stiefmoederlijk behandeld, ook in de opleiding geneeskunde. We moeten dure en complexe zorg vermijden door preventie te stimuleren. Maar dan komt het probleem van onze staatsstructuur weer in beeld: Vlaanderen is bevoegd voor preventie en investeert volop daarin, maar de winst van die investeringen komt het federale niveau ten goede. Terwijl je de terugverdieneffecten van preventie zou moeten kunnen innen op hetzelfde niveau als waar erin wordt geïnvesteerd. De middelen die we gebruiken voor preventie moeten we ook efficiënter kunnen en durven gebruiken. We hebben geen Vlaamse app met recepten nodig, maar wel een uitgebreidere kankerscreening bijvoorbeeld. In Nederland spoort men binnenkort 32 ziektes op via de hielprik bij pasgeboren baby's, in Vlaanderen twaalf. Dat moet beter kunnen.’

Je zegt dat onze staatsstructuur een betere zorg in de weg staat. Wat loopt er dan mis?

‘Een kat vindt haar jongen niet terug in de bevoegdheden van de gezondheidszorg. Die bevoegdheidsverdeling is echt absurd, en dat heeft de coronacrisis ook pijnlijk duidelijk gemaakt. Sommige partijen pleiten nu voor een herfederalisering, maar daar is geen draagvlak voor. Als de tandpasta

‘Het verplegend personeel moet verplegen in plaats van te registreren, onder betere loonvoorwaarden en werkomstandigheden’

uit de tube is, krijg je die er niet meer in. Momenteel heeft België negen ministers die bevoegd zijn voor gezondheidszorg: één in Vlaanderen, één federaal, drie in Wallonië, één in Duitstalig België en liefst drie in Brussel. In elke regio zijn de noden anders en vragen ze een

specifiek beleid. De taalgrens is immers ook een zorggrens. In Vlaanderen gaan we eerst naar de huisarts, in Franstalig België gaat men veel sneller naar het ziekenhuis. We hebben dus twee zorgculturen en maar één beleid. Het is logisch dat preventie, de zorg in eerste lijn en in ziekenhuizen, volksgezondheid en dataverzameling in dezelfde hand komen te liggen.’

‘Er zijn talloze voorbeelden die illustreren dat Vlaanderen het op het vlak van gezondheidszorg veel beter doet dan Wallonië of Brussel. Denk maar aan de betere mondzorg en kankerscreening en de lagere diabetescijfers. De arbeids-geneeskunde en andere preventietaken van de externe en interne preventiediensten gefinancierd door de werkgevers vallen momenteel onder het

Frieda Gijbels: ‘Er zijn heel veel fouten gemaakt’

Het voorbije coronajaar legde Frieda Gijbels in de Kamer de ministers van Volksgezondheid het vuur aan de schenen. En terecht. ‘De federale restregering was absoluut niet voorbereid op de pandemie.’

Frieda Gijbels

‘Nochtans hadden wij er al vroeg voor gewaarschuwd in het parlement, nog voor de uitbraak in ons land. Maar minister De Block (Open Vld) zette ons weg als *drama queen*. Terwijl de strategische stock van persoonlijke beschermingsmiddelen vernietigd was en er geen pandemieplan was. We herinneren ons ook nog allemaal de mondkmaskersaga. En de communicatie die bij momenten een ramp was.’

Versnippering

‘Als iets niet goed werkte, werd het door-

geschoven naar de deelstaten en mochten ze daar het probleem oplossen. Denk maar aan de *contact tracing*. Frisser in het geheugen zitten de aankoop van de vaccins en de federale strategie daarrond. Het werd ons ook al snel duidelijk dat de federale overheid niet gewend was om op een open manier gegevens te delen. Nochtans is dat essentieel om het vertrouwen van de burger te verdienen. Er zijn gewoon heel veel fouten gemaakt in de aanpak. En de versnippering van de bevoegdheden helpt ook niet echt.’

ministerie van Arbeid: ook die zouden overgeheveld moeten worden naar Vlaanderen. We moeten in Vlaanderen onze eigen accenten kunnen leggen zonder op te draaien voor de kosten van een andere deelstaat. Bovendien moet de gezondheidszorg er vooral zijn op maat van de mensen, zo dichtbij en zo decentraal als mogelijk. Daarvoor is het niveau van de deelstaten ideaal.’

Wat is volgens jou dan de oplossing?

‘Voor de N-VA is het duidelijk: maak van gezondheidszorg een volledige en homogene bevoegdheid van de deelstaten met één Vlaamse en één Waalse minister ter vervanging van de huidige negen. Zo kunnen we zelf instaan voor onze zorg, voor hoe we die willen organiseren en voor de integrale aanpak ten voordele van de patiënt.’

‘Momenteel heeft België negen ministers die bevoegd zijn voor gezondheidszorg’

En wie in Brussel woont?

‘De Brusselaars kunnen kiezen voor het Vlaamse of voor het Waalse stelsel. Wie kiest voor het Vlaamse stelsel valt onder dezelfde regeling als de Vlamingen in Vlaanderen. Met dit model maakt elke Brusselaar dan zijn eigen keuze. Vanzelfsprekend kan die ‘Brusselkeuze’ wijzigen: elke Brusselaar kan zijn keuze aanpassen als hij een wachttermijn respecteert. En even vanzelfsprekend

blijft de toegang tot Vlaamse instellingen zoals ziekenhuizen open voor alle Brusselaars.’

Kunnen we nu al stappen zetten? Of moeten we wachten op een volgende staatshervorming?

‘Ter voorbereiding zouden we nu moeten starten met het regionaliseren van de verschillende overheidsorganen en instanties zoals het RIZIV, de FOD Volksgezondheid en het Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten. Het overleg tussen het RIZIV, de mutualiteiten en de zorgverstrekkers kunnen we zo organiseren dat het zich niet alleen richt op het federale gezondheidsbeleid, maar ook op dat van de deelstaten. Dat zou de samenhang van het beleid op alle niveaus ten goede komen.’ ■

De gsm van Alessia Claes

Welke apps gebruik je het meest?

'Zoals wellicht veel mensen ben ik een regelmatige gebruiker van Facebook, Instagram en Twitter. Ook de nieuwsapps gebruik ik, vooral 's ochtends. Dat is nodig voor het politieke werk. En als sportfanaat helpt de app Nike Training Club me door mijn dagelijkse trainingen.'

In het Vlaams Parlement ben je erg actief in de commissie Dierenwelzijn. Gebruik je daarvoor ook bepaalde apps?

'In tegenstelling tot in Nederland bestaat er in Vlaanderen nog geen specifieke app rond dierenwelzijn. Er bestaat wel een online meldpunt waar Vlamingen dierenverwaarlozing of -mishandeling kunnen melden: www.vlaanderen.be/melden-van-verwaarloosde-of-mishandelde-dieren.'

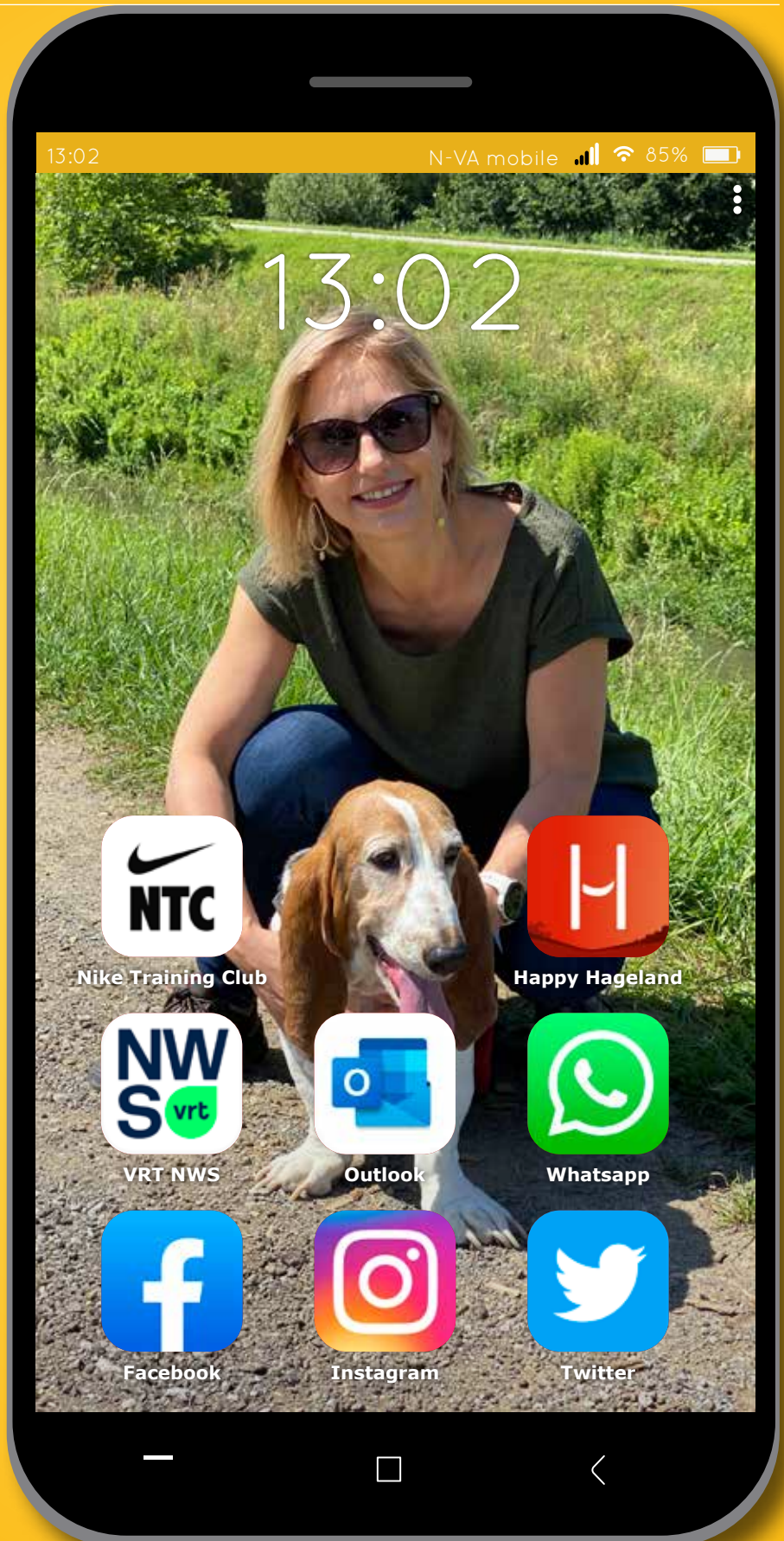
'In de praktijk zien we nog al te vaak dat een dier onbezonnen of onverwacht in huis wordt genomen. Het huisdier is daarvan helaas vaak de dupe. In 2020 werden er liefst 4.109 dieren in beslag genomen. Elke inbeslagname is er een te veel. Maar dat hoge cijfer betekent ook dat de gevoeligheid en aandacht voor dierenleed de laatste jaren sterk groeiden in Vlaanderen. Dat is een positieve evolutie.'

Hoe ontspan je?

'Ontspannen, dat is met mijn motor rijden. De ideale manier om mijn hoofd leeg te maken en de verborgen parels in Vlaanderen en daarbuiten te ontdekken. De app Happy Hageland inspireert me om regelmatig een uitstapje in onze mooie regio te doen. Maar ontspannen betekent ook sporten. Je hoort niet voor niets dat sporten gelukkiger maakt. Het is ook écht zo.'

Alessia Claes (°1981) woont in Scherpenheuvel-Zichem, waar ze fractievoorzitter in de gemeenteraad is en zorgt voor drie kippen en een kat. Ze heeft een master in het sociaal werk en sociaal beleid. In het Vlaams Parlement focust ze op arbeidsmarktbeleid, sociale economie, dierenwelzijn en woonbeleid. Alessia is ook deelstaatsenator.

✉ alessia.claes@n-va.be
 📱 [fb.com/alessia.claes](https://www.facebook.com/alessia.claes) 🐦 [@alessiaclaes](https://twitter.com/alessiaclaes)
 🌐 www.alessiaclaes.be 📍 [alessia.claes](https://www.instagram.com/alessia.claes)

Hij is al sinds zijn tienerjaren actief in de Vlaamse beweging en de Volksunie. Sinds 2018 heeft hij met Klaver-N-VA een absolute meerderheid in zijn gemeente. LEO sprak met Kurt Ryon, de burgemeester van Steenokkerzeel. 'Mijn Vlaams gedachtegoed ga ik nooit achterwege laten.'

In Steenokkerzeel is er elke zondag markt. Die markt is sinds corona een dik jaar geleden uitbrak elke week doorgedaan. Er kwam protest, tegen de markt en tegen de man die het allemaal toeliet. Maar burgemeester Kurt Ryon gaf geen krimp. 'Tijdens de eerste lockdown waren markten verboden, tenzij je als gemeente geen supermarkt had waar mensen hun inkopen konden doen. Dat was een vrijstelling om enkele Waalse dorpen tegemoet te komen.'

Steenokkerzeel heeft wel een buurtsupermarkt, en die is ook op zondag open. 'Maar wat is het veiligste: dat iedereen op zondag samenkruipt in die kleine Carrefour, of dat we mensen op coronaveilige wijze in openlucht naar de markt laten gaan? Dan kies ik voor de markt.'

Kurt Ryon is geen gewone burgemeester. Steenokkerzeel is ook geen gewone gemeente. 'We zitten hier op twaalf kilometer van Brussel. Brussel, dat is een bulldozer. Vroeger kwamen ze mondjesmaat vanuit Brussel naar hier, maar nu ... De verstedelijking en de verfransing zijn volop aan de gang. We hebben gelukkig nog de E19, die ons wat afscheidt van Vilvoorde en Machelen. Maar Steenokkerzeel is de volgende gemeente, het volgende dominosteentje.'

Een heel Vlaams beleid

Vraag is: wat doe je daaraan, als gemeente in de Vlaamse Rand? 'Een heel Vlaams beleid voeren. Iedere nieuwe handelaar die tweetalige, drietalige of eentalig Franse reclame maakt, onmiddellijk daarop wijzen. Persoonlijk langsgaan, zeggen dat we dat niet appreciëren.'

De meeste nieuwe handelaars passen zich aan, andere zijn hardleerser. 'Sommige reageren furieus: we zijn hier toch in Brussel? Nee, we zijn hier niet in Brussel. Binnenshuis doen ze wat ze willen, maar de uitstraling moet eentalig Nederlands zijn. We hebben nu weer een nieuwe winkel die dat nog niet snapt. We zeggen heel duidelijk: we werken als gemeente niet met u samen als u zich niet aanpast.' →

HET Steenokkerzeel VAN KURT RYON

'De uitstraling
moet eentalig
Nederlands zijn'

HET STEENOKKERZEEL VAN KURT RYON

- geboren in 1975
- al meer dan 22 jaar verliefd op Lotte Mommaerts
- samen trotse ouders van Warre, Sterre en Polle
- commercieel verantwoordelijke bij ART-B
- OCMW-raadslid in 1995, sinds 2001 gemeenteraadslid
- sinds 1 januari 2013 burgemeester voor Klaver-N-VA
- houdt van het dorpsleven, de natuur, avontuur, de biercultuur en 'het Vlaamse gebeuren'

Hetzelfde geldt voor anderstalige inwoners. Aan de loketten in het gemeentehuis hangt in zes talen een duidelijke boodschap. 'Het kan zijn dat je een andere taal spreekt. We gaan je heel goed bedienen. Maar als je het Nederlands niet machtig bent, moet je een tolk meebrengen. Ook de huwelijken doe ik enkel met beëdigde tolken. Sommigen zeggen dan dat ze in Brussel gaan trouwen. Mij goed, trouw maar in Brussel. Maar hier zit je in Vlaanderen.'

Praattafel

Niet alleen de anderstaligen zijn bij momenten hardleers. 'Wij organiseren een praattafel Nederlands, naast de gratis lessen Nederlands. Die praattafel is er gekomen na een hint van de anderstaligen. Ze zeiden: 'Kurt, je geeft gratis taallessen en dat is tof. Maar in de winkel beginnen ze in het Frans tegen mij. Hoe kunnen wij ons Nederlands dan oefenen?' Dus in niet-coronatijden kunnen die mensen elke donderdagavond in de bib in het Nederlands over koetjes en kalfjes komen praten.'

Verfransing gaat hand in hand met verstedelijking. Ook daarop heeft Kurt Ryon een antwoord. 'Projectontwikkelaars willen in plaats van zeven huizen 24 appartementen zetten. Om die bouwwoede tegen te gaan, hebben wij een parkeernorm: elke wooneenheid moet twee autoparkeerplaatsen hebben. Dus als je 24 appartementen wil bouwen, moet je 48 garages voorzien. Dat schrikt projectontwikkelaars af, want vanaf vier garages moet je ondergronds gaan. En dat kost gigantisch veel geld.'

Een andere norm die Steenokkerzeel oplegt, is de oppervlakte van appartementen. 'We willen niet allemaal kleine appartementjes. Ze moeten minstens honderd vierkante meter groot zijn. Tachtig vierkante meter of honderd: voor een projectontwikkelaar is dat een groot verschil. We bekijken ook hoe we met een tijdelijke bouwstop de *appartementisering* van ons dorp kunnen tegengaan.'

Groeien binnen de eigen grenzen

Een andere slokop is de luchthaven. 'Vroeger sprak iedereen van Zaventem, tegenwoordig is dat Brussel-Nationaal. Maar 62 procent van de luchthaven ligt op ons grondgebied. Wij hebben heel veel lasten, maar niet veel lusten. Omdat de inkomhal in Zaventem staat, krijgen zij de passagierstaks. En de meeste luchthavenindustrie ligt in Machelen.'

Kurt Ryon is geen tegenstander van de luchthaven. 'Wij hebben nooit moeilijk gedaan. Wij zijn een luchthaven-gemeente en de luchthaven is heel belangrijk voor ons. De werkloosheid is laag, onze cafés en restaurants leven van de luchthaven. Daar heb ik geen enkel probleem mee. Maar het mag niet ten koste gaan van ons dorp.'

'We zeggen heel duidelijk: we werken als gemeente niet met u samen als u zich niet aanpast'

De zondagsmarkt is sinds corona een dik jaar geleden uitbrak elke week doorgedaan.

De watertoren van Ferdi in Steenokkerzeel.

En dat mag je letterlijk nemen. ‘Als je een kaart van Steenokkerzeel bekijkt, zie je duidelijk dat ze altijd meer van ons dorp hebben ingenomen. De expansiedrang is groot. Ik weet nog, als klein *manneke*: achter de kerk hadden wij velden, huizen, sportvelden. Nu staat de kerk bij wijze van spreken naast de controletoren.’

Die controletoren verraadt volgens Kurt de uitbreidingsdrift van de luchthaven. ‘In heel de wereld staat de controletoren in het midden van het vliegveld. Hier staat die aan de zijkant. Waarom? Omdat ze

nog altijd willen uitbreiden. Tot vier jaar geleden wilden ze Humelgem, een gehuchtje, helemaal opkopen. Wij hebben toen gezegd: ‘Groei, maar blijf binnen jullie grenzen. Van ons dorp blijf je af. Anders wordt dat een tweede Doel.’

Das noch sjerp

Die beschermende reflex is geen toeval. Net zoals het wellicht geen toeval is dat Kurt Ryon nu al voor de tweede keer burgemeester is. ‘Ik ben een Steenokkerzeelse Vlaming. Ik ben hier geboren en getogen. Ik ben ook nog altijd de Kurt van vroeger. Ik zit meer tussen de mensen dan aan mijn bureau. Als burgemeester moet je er staan voor je dorp. Partijpolitiek speelt minder. Mijn Vlaams gedachtegoed ga ik nooit achterwege laten.

Maar je moet kunnen samenwerken met iedereen. Dit (*wijst naar zichzelf, red.*) is het maximum dat ik ooit gekleed zal zijn. Een das heb ik nog nooit gedragen.’

Een das is niet het enige dat we Kurt nooit zullen zien dragen. ‘Niemand bij ons draagt een sjerp. Nooit. Wij zijn gewone inwoners. Velen denken dat dat is omdat die sjerp tricolore is. Ik geef toe: ik zal nooit tricolore aandoen, maar dat heeft er niks mee te maken. Vlaamse burgemeesters mogen ook een geel-zwarte sjerp dragen. Maar waarom zouden wij een sjerp moeten dragen? Sommigen kicken daarop. Ik knap daarop af.’ ■

Klaver-N-VA: een Vlaams-groene vriendenclub

Kurt Ryon is geen burgemeester namens de N-VA, maar namens Klaver-N-VA, het product van een toegrevolutie in jeugdhuis Echo. ‘Er moest meer voor jongeren gedaan worden, vonden wij. Dus richtten we Joost op: Jong, onafhankelijk Steenokkerzeel. Om een link te hebben met de politiek, vormden we met de VU en CVP een partij: Anders.’ Eerst loste de CVP, daarna splitste de VU. ‘We moesten kiezen: N-VA of Spirit. Maar waarom kiezen als je daarmee goede mensen verliest? We hebben ons dan Klaver genoemd: Klaar voor Vernieuwing. Tot op heden werkt dat. Klaver-N-VA is de Volksunie van vroeger. Groen en Vlaams.’

90 kilometer skeeleren tussen Hasselt en Genk

Op zaterdag 20 maart openen Sport Vlaanderen, Stad Genk en Stad Hasselt de allereerste skeelerroute in Vlaanderen. De bewegwijzerde, permanente route bestaat uit verschillende combineerbare lussen langs de mooiste plekken in Genk en Hasselt. Ze is in totaal bijna negentig kilometer lang.

‘Schaatsen op schoenen met wieltjes eronder lijkt iets van lang geleden, maar *skeeleren* of *inlineskaten* is helemaal terug’, zegt Hasselts burgemeester Steven Vandeput. ‘Samen met Vlaams minister van Sport Ben Weyts, Sport Vlaanderen en Stad Genk vonden we in Hasselt dat de tijd rijp was om de populaire sport een plaats te geven in de openbare ruimte.’

Voor beginners is er een korte route van vijf kilometer. Daarnaast is er een verbinding tussen beide steden, met een route van alles samen bijna negentig kilometer. Als het pilootproject in Limburg aanslaat, kunnen er meerdere skeelerroutes uitgerold worden in Vlaanderen.

Bronbemalingen staan op gemeentelijke website De Pinte

Na de droogte van vorig jaar en de Pano-reportage op *Eén* staat het debat rond bronbemaling volop in de schijnwerpers. De gemeente De Pinte zet daarom in op transparantie en koppelt extra voorwaarden aan een aanvraag tot bronbemaling.

De gemeente publiceert op haar website voortaan alle lopende bronbemalingen. ‘We geven telkens aan waar het water wordt geloosd’, legt schepen Kristof Agache uit. ‘Meestal is dat op een aanpalend perceel, in een gracht of via de regenwaterafvoer wanneer het gaat om een gescheiden rioleringsring. Alleen als dat niet mogelijk is, kan in de riolering geloosd worden. In dat geval kunnen burens

tot maximaal 500 kubieke meter (niet drinkbaar) water aftappen aan de straat.’

Het gemeentebestuur van De Pinte gaat een stuk verder dan wat de Vlaamse overheid oplegt. ‘De bemaling moet bijvoorbeeld stopgezet worden zodra de ondergrondse constructie geplaatst is. En we verbieden ook pompactiviteiten tijdens het bouwverlof.’

Geen ledenfeest door corona? N-VA Kampenhout lost dat op!

‘Omdat we door corona ons jaarlijkse ledenfeest niet konden organiseren, verrasten we onze leden met een kleine attentie’, zegt gemeenteraadslid Marleen Van de Wiele. ‘Bij de lokale bakker lieten we koekjes bakken en verpakken. Een mooi kaartje erbij, en samen met enkele bestuursleden gingen we coronaveilig op stap om onze leden te trakteren. Het zakje met koekjes werd duidelijk gemaakt. En het korte babbeltje niet minder.’

Wat is bronbemaling?

Tijdens bouwwerken wordt er vaak bronbemaling of droogzuing toegepast. Dat betekent dat er grondwater wordt opgepompt en afgevoerd zodat de grondwatertafel plaatselijk en tijdelijk zakt. Dat kan nodig zijn om het waterpeil in de bodem van de bouwput zodanig te verlagen dat er droog gewerkt kan worden bij de aanleg van leidingen, rioleringsbuizen, kelders en ondergrondse parkeergarages.

Lenteschoonmaak

Van 20 maart tot 3 april was het de 'Lenteschoonmaak van Mooimakers'. Heel wat steden en gemeenten, verenigingen en buurten organiseerden schoonmaakacties in de strijd tegen zwerfvuil. Ook de lokale N-VA-afdelingen hielpen enthousiast mee.

N-VA Brussel

N-VA Heuvelland

N-VA Ieper

Dendermonde drempelvrij

'Minder mobiele inwoners moeten zich in Dendermonde en deelgemeenten vrij kunnen bewegen. Maar de toegang tot winkels en horeca is dikwijls een uitdaging voor rolstoelgebruikers', zegt schepen van Sociale Zaken Tomas Roggeman. Daarom lanceerde het stadsbestuur van Dendermonde op initiatief van de Welzijnsraad het project *Hellende en bellende vlakken*.

'We helpen zelfstandigen die dat willen bij het toegankelijk maken van hun zaak

met een verplaatsbaar vlak. Omdat de middenstand in het algemeen en horeca-uitbaters in het bijzonder heel wat aan hun hoofd hebben, betaalt het lokaal bestuur een deel van de kosten. Die eerste stap zet de deur op een kier voor andere laagdrempelige aanpassingen, zoals een verlaagde toeg, een menukaart in braille en logo's en pictogrammen.' Het stadsbestuur werkt daarvoor samen met de Vereniging voor Personen met een Handicap (VFG).

Brussels Parlements lid Gilles Verstraeten: 'We moeten onze instellingen in Brussel in eigen handen houden.'

Na verschillende incidenten in de test- en vaccinatiecentra van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is het weer meer dan duidelijk: instellingen georganiseerd door de Brusselse overheden slagen er niet in – en weigeren zelfs – de taalwetgeving te respecteren. 'Je waant je terug in de 19de eeuw', zegt Brussels Parlements lid Gilles Verstraeten.

Het begon met een getuigenis over het Covid-testcentrum naast station Brussel-Zuid, waar terugkerende reizigers zich kunnen laten testen. Alle schriftelijke aanwijzingen waren louter in het Frans. Toen een man daarvan foto's wou nemen, dreigde het centrum de politie te bellen. De enige medewerker die Nederlands kon, zei dat hij er was voor 'de ambtanteriken' die zich niet willen aanpassen. Een andere medewerker zei dat het gebruik der talen in België vrij was en dat hij dus niet gedwongen kon worden om iets anders dan Frans te spreken.

Een kwestie van gezondheid

In het vaccinatiecentrum aan de Heizel, nochtans het grootste van België, klaagde

een vrouw aan dat niemand in het centrum haar in het Nederlands kon helpen en dat de online lijst met veelgestelde post-vaccinatievragen enkel in het Frans beschikbaar was. 'Ik spreek best goed Frans,' zegt Verstraeten. 'Maar als men mij zou vragen of ik *des anticoagulants* (bloedverduunners, red.) neem, zou ik met de mond vol tanden staan. Die tweetaligheid is niet enkel een principe-kwestie. Het gaat over de gezondheid van de mensen. Een derde incident overkwam een man die zich in Etterbeek liet testen. Hij vroeg om in het Nederlands geholpen te worden en bleef op zijn strepen staan. Het testcentrum vond er niet beter op dan de politie te bellen.'

Band Vlaanderen-Brussel

Verstraeten eiste meermaals dat Brussels gezondheidsminister Alain Maron (Ecolo) de taalwetgeving zou doen toepassen. 'Maar die wil het alleen maar eens lief vragen aan de testen vaccinatiecentra. Hij zegt hen niet te zullen dwingen. Het verbaast me niet: zo'n houding is bij Franstaligen schering en inslag.'

Voor Verstraeten ligt de grootste verantwoordelijkheid bij medebevoegd minister Elke

Van den Brandt (Groen). 'In gezondheids- en welzijnsmateries zijn in Brussel altijd twee ministers samen bevoegd, een Nederlandstalige en een Frantilige, om erover te waken dat beide taalgemeenschappen gerespecteerd worden. Maar Van den Brandt heeft met Maron afgesproken dat het eenvoudiger zou zijn als zij zich niet moeit. Ze zet haar handtekening waar dat moet en laat de Nederlandstaligen in Brussel verder compleet in de steek.'

'In een volgende staatshervorming kan absoluut geen sprake zijn van de volledige overdracht van bevoegdheden als onderwijs, cultuur of gezondheid aan het Brussels Gewest', concludeert Verstraeten. 'Als wij ons lot in Brussel in de handen van de Franstaligen leggen, komt er van de tweetaligheid niets in huis. De Vlaamse Gemeenschap moet ten volle en onafhankelijk haar rol kunnen blijven spelen. De band Vlaanderen-Brussel doorknippen en die instellingen afgeven aan het Gewest zouden het doodsvonniss zijn voor Nederlandstalig Brussel, een bevolkingsgroep die in aantal even groot is als die van Brugge of Leuven. Ik reken op onze mede-Vlamingen om dat nooit te laten gebeuren.' ■

EUROPA

N-VA WIL CATALAANSE EURO-PARLEMENTSLEDEN NIET IN DE CEL

Begin maart stemde het Europees Parlement op vraag van de Spaanse justitie over de opheffing van de immunititeit van de Catalaanse Europarlementsleden Carles Puigdemont, Antoni Comin en Clara Ponsanti. De N-VA-delegatie stemde tegen.

Assita Kanko, Geert Bourgeois en Johan Van Overtveldt stemden tegen omdat ze

geen grond zien voor de politieke vervolging van de drie politici. 'Wij zijn altijd en overal voor het recht op zelfbeschikking van volkeren en om daar politiek voor uit te komen. Het gaat hier in de eerste plaats om het recht op vrije meningsuiting. De strafrechtelijke vervolging voor het organiseren van een referendum is onaanvaardbaar.'

Assita Kanko

Geert Bourgeois

Johan Van Overtveldt

Europese schande

Toch schaarde een meerderheid van het Europees Parlement zich achter de opheffing van de immunititeit. 'Een dag van schande', vindt Geert Bourgeois. 'Een parlement hoort zijn parlementsleden te verdedigen, zeker tegen politieke vervolging. De EU, die in binnen- en buitenland altijd de rechtsstaat verdedigt, komt hier heel slecht uit.'

FEDERAAL

N-VA WIL AF VAN VEROUDERDE WET OP MAJESTEITSSCHENNIS

Kamerlid Peter Buysrogge heeft een wetsvoorstel ingediend om komaf te maken met de wet uit 1847 op de majesteitsschennis. Het voorstel brengt de Belgische strafwetgeving in overeenstemming met de Europese rechtspraak omtrent de vrijheid van meningsuiting.

Peter Buysrogge

In Spanje ontstond ophef nadat de rapper Pablo Hasél veroordeeld werd tot een gevangenisstraf, onder andere voor het beledigen van de monarchie. In België is zo'n straf ook nog mogelijk: wie de koning beledigt, riskeert een gevangenisstraf tot drie jaar of een geldboete.

Koninklijk privilege

Het wetsvoorstel van Peter Buysrogge betekent niet dat de koning, net als iedere andere inwoner

van dit land, zomaar kan worden beledigd. 'In het Strafwetboek staan alternatieven om laster of beledigingen ten aanzien van de koning te bestraffen. Wij vragen alleen dat de bijzondere strafwet uit 1847 wordt opgeheven. Het valt in een moderne samenleving niet te verdienen dat een staatshoofd privileges krijgt die hem beschermen, nota bene via verouderde wetten die de vrijheid van meningsuiting beperken.'

VLAAMS

NIJPEND TEKORT AAN NEDERLANDSTALIGE HUISARTSEN IN BRUSSEL

Vlaams Parlementslid Annabel Tavernier hekelt het tekort aan Nederlandstalige huisartsen in Brussel. Uit cijfers van het RIZIV blijkt dat er in 2019 slechts 155 huisartsen waren ingeschreven op de Nederlandse taalrol.

Annabel Tavernier

Bovendien groeit het aantal erg traag aan in vergelijking met de Nederlandstalige artsen die met pensioen gaan. Op tien jaar tijd zijn er netto amper 23 bijgekomen. 'Dat cijfer ligt echt veel te laag', zegt Tavernier. 'In Sint-Joost, Ganshoren en Koekelberg zijn er al helemaal geen Nederlandstalige huisartsen meer actief. Er zijn dringend bijkomende inspanningen nodig om het Nederlandstalige huisartsennetwerk in Brussel te versterken.'

Eentalig Frans

Voor de Gemeenschappelijke

Gemeenschapscommissie (GGC) schiet tekort doordat ze het Nederlands geen correcte plaats geeft in de Brusselse zorgketen. De GGC moet garant staan voor tweetalige zorg. Maar Nederlandstalige zorgverleners komen in de praktijk veelal terecht in een Franstalige, eentalige context. 'Dat maakt van Brussel een weinig uitnodigende plek voor Nederlandstalige starters in de medische wereld. Bevoegd Groen-minister Elke Van den Brandt moet van het Nederlands in de hele zorgketen eindelijk een prioriteit maken.'

BARSTEN IN HET GROENE FRONT TEGEN KERNENERGIE

Het debat rond kernenergie is al jaren gepolariseerd. Heel wat groene partijen zijn ontstaan uit de antinucleaire politiek. Maar het groene front vertoont barsten.

De groene beweging is al sinds haar beginjaren een hevig tegenstander van kernenergie. Oorspronkelijk ging het enkel om een strijd tegen nucleaire wapens. Na Hiroshima en Nagasaki en de nucleaire testen in de Stille Oceaan werd het verzet nog verder op de spits gedreven. In de jaren zeventig bereikte de nucleaire discussie een hoogtepunt en richtte ze ook haar pijlen op kernenergie als energiebron.

De groeiende bezorgdheid over klimaatverandering zorgde voor een hernieuwde interesse in kernenergie in onze energiemix. Want hoe je het ook draait of keert: kernenergie brengt geen rechtstreekse CO₂-uitstoot met zich mee.

Kernenergie is terug van weggeweest. Diverse landen passen hun nucleaire beleid aan.

Zweden draaide zijn geplande kernuitstap terug in 2009. In Nederland denkt men na over de mogelijkheden en rendabiliteit van nieuwe kerncentrales. Zelfs Japan kan zich losmaken van wat er gebeurde in Fukushima en kondigde aan zich te richten op een mix van hernieuwbare én nucleaire energie.

Van Nucleaire Groenen naar ecomodernisten

Ook de groene beweging begint barsten te vertonen in haar antinucleaire front. Zo hebben de afgelopen jaren steeds meer politici van Green League, de Finse groenen, zich positief uitgelaten over kernenergie. En vorige maand nog liet de groene partij in Noorwegen optekenen dat nucleaire energie een belangrijke energiebron is voor de globale energiemix.

Ook heel wat notoire milieuactivisten die vroeger protesteerden tegen kernenergie, zijn nu hevig pleitbezorger van de technologie. Patrick Moore, medeoprichter van Greenpeace, stelde in de jaren negentig

zijn standpunt rond kernenergie bij. James Lovelock, befaamd wetenschapper en auteur van het boek *Gaia Hypothesis*, verraste in 2004 vriend en vijand toen hij kernenergie als enige realistische alternatief voor fossiele brandstoffen bestempelde. Nog een andere is Stewart Brand, de auteur van de *Whole Earth Catalog*. Stuk voor stuk rasechte milieuactivisten die vervelden tot wat men Nucleaire Groenen noemde.

In 2004 werden die Nucleaire Groenen omgedoopt tot ecomodernisten: een stroming in het debat rond een duurzame samenleving die gelooft in de kracht van economische groei. Voor hen vormt technologische ontwikkeling net de sleutel tot een duurzame samenleving. Zelfs Bill Gates wil zijn schouders zetten onder het kernenergieproject van de toekomst.

Als nu ook onze Vlaamse groenen het licht zien, kunnen we een sprong vooruit maken. Zowel voor ons klimaat als voor onze economie en – geef toe: ook niet onbelangrijk – onze portemonnee. ■

De weg van Karl Vanlouwe

Koksijde

Karl groeit op in Vakantiecentrum Reigersnest, ook gekend als een Vlaams nest in Koksijde.

Beenbreuk

Eens een scout, altijd een scout. Hier links in beeld als jongverkenner. Door een beenbreuk opgelopen bij de scouts moet Karl zijn plechtige communie in een ziekenhuisbed doen.

Sportfreak

Met de wind in de zeilen richting parlement. Sport heeft tot op vandaag een prominente plaats in Karls leven. Behalve hangend aan een zeilboot vind je hem regelmatig op de fiets in de Vlaamse Rand en op een surfplank. Zo houdt hij lichaam en geest fit.

Senaat

In 2010 wordt Karl aangeduid als gecoöpteerd senator. Sinds januari 2019 is hij fractievoorzitter in de Senaat.

Puigdemont

Sinds 2014 is Karl lid van het Europees Comité van de Regio's. Hier met voormalig Catalaans president Carles Puigdemont: 'Op zijn eerste dag op de vlucht voor het Spaanse gerecht verbleef hij bij mij thuis.'

Vlaams Parlement

In 2014 wordt Karl verkozen in het Vlaams Parlement. Hij is de man achter resoluties over onder meer Catalonië en de stopzetting van de Europese toetredingsonderhandelingen met Turkije.

Brussel

In 2001 verhuist Karl naar Brussel. Sinds 2019 is hij gemeenteraadslid in het Ganshoren van burgemeester Pierre Kompany. 'Aan de tweetaligheid is nog heel wat werk.'

In deze rubriek laten we een extern expert aan het woord. Hij of zij is niet partijpolitiek gebonden en verwoordt niet noodzakelijk het standpunt van de N-VA.

Geert Jennes (Vives)

‘TRANSFERS ZIJN HET MONSTER VAN LOCH NESS’

In 2007 publiceerde hoogleraar en historicus Juul Hannes *Vlaanderen betaalt, de mythe van de omgekeerde transfers*. Hij stelde dat de financiële transfers van Vlaanderen naar Wallonië al bestaan sinds het ontstaan van België. In een heruitgave van het boek wordt zijn stelling onderbouwd met enkele aanvullende essays, waaronder dat van professor Geert Jennes.

Geert Jennes is verbonden aan Vives (Centrum voor regionale economie, KU Leuven) en de Hochschule Osnabrück.

U noemt de transfers van Vlaanderen naar Franstalig België ‘het monster van Loch Ness’. Wat bedoelt u daarmee?

‘Net zoals het monster van Loch Ness af en toe opduikt, is dat ook zo met de berekening van de transfers van Vlaanderen naar Wallonië via de Belgische federale staatsschuld. Dat is een bijkomende complicatie in een zo al ontvlambaar dossier. Want als je de staatsschuld meerekent – zoals we bij Vives hebben gedaan – kom je op een veel hoger transferbedrag uit. Die berekeningswijze is de juiste en leidt tot een verbazende vermenigvuldiging van de begrotingstransfers. Het monster van Loch Ness bestaat dus echt.’

‘Wij komen tot de bevinding dat Vlaanderen al decennialang elk jaar liefst drie tot vijf procent van het Belgische bruto binnenlands product (bbp) naar Brussel en Wallonië overdraagt, alleen maar door de grote Belgische federale staatsschuld. Drie tot vijf procent van het Belgische bbp betekent vijf tot acht procent van het bbp van Vlaanderen: 13 tot 21 miljard euro per jaar in huidige euro’s, of 1.900 tot 3.300 euro per Vlaming per jaar. En dat is nog zonder de ‘gewone’ transfers. De oorzaak is dat er op de federale staatsschuld grote intrestlasten betaald moeten worden. Begin jaren negentig liepen die zelfs op tot meer dan elf procent van het Belgische bbp. Die intresten genereren

volgens ons enorme transfers tussen Vlaanderen en Franstalig België. Het welvarende Vlaanderen met zijn grote belastingopbrengsten financiert grotendeels die federale intrestlasten. Terwijl Vlaanderen in feite intrest hoort te ontvangen, want het heeft ‘zijn deel’ van de federale staatsschuld volgens onze berekeningen al lang met zijn belastingbetalingen aan de federale staat afgelost.’

Het is dus geen boutade om te zeggen dat Vlaanderen de Belgische constructie in stand houdt?

‘Het is bijzonder ironisch en zelfs pijnlijk vast te stellen dat Vlaanderen het meest ongelukkig is binnen het

gedwongen huwelijk België, maar dat het dat gedwongen huwelijk financieel overeind houdt. Niet alleen hoest Vlaanderen al jaren immens veel geld op om de intresten op de federale schuld te betalen. Bovendien maken de grote Vlaamse overschotten binnen de federale begroting het Franstalig België mogelijk om binnen die federale begroting jaar na jaar grote tekorten te blijven boeken zonder dat het totale federale begrotingstekort al te veel de pan uitswingt. Vlaanderen en enkel Vlaanderen maakt het Franstalig Belgische potverteren mogelijk.’

U stelde elders al dat het stoppen van de transfers ook in het belang van Franstalig België is, omdat transfers de ontvangende regio nog nergens erbovenop hebben gebracht. Maar dat lijkt wishful thinking.

‘De Franstalige partijen hebben een vetorecht over elk federaal beleid, inbegrepen beleid over het terugdringen van het begrotingstekort. Zelfs elke afzonderlijke Franstalige regeringspartij heeft die macht, hoe klein ze ook is. Er is geen reden om aan te nemen

‘Vlaanderen en enkel Vlaanderen maakt het Franstalig Belgische potverteren mogelijk’

dat de Franstaligen die buitengewone blokkeringsmacht ooit zouden opgeven. Na zes staatshervormingen heffen de Belgische federale overheden nog altijd ongeveer tachtig procent van alle Belgische belastingontvangsten en genereren ze nog altijd ongeveer tachtig procent van alle Belgische overheidsschuld. Als de Belgische staatshervormingen doortastender waren geweest, zou belastingautonomie voor de deelstaten het gras zijn geweest dat voor de voeten van de inefficiënte en onrechtvaardige federale begroting was weggemaaid. Maar zo een fatsoenlijke belastingautonomie zou betekenen dat de Franstalige politici de tak afzagen waarop ze zitten. En dat zal nooit gebeuren zolang België bestaat.’ ■

Vlaanderen betaalt. De mythe van de omgekeerde transfers

Sinds 1830 vloeit er ononderbroken Vlaams belastinggeld naar Wallonië, zo becijferde prof. Juul Hannes veertien jaar geleden. Vandaag staat die studie er nog steeds. Hoeveel Vlaanderen tegenwoordig transfereert naar Wallonië en wat dat met Franstalig België doet, wordt in deze heruitgave onder de loep genomen in aanvullende essays van Didier Paquot (Institut Jules Destrée), prof. Geert Jennes (Vives) en Alain Mouton (*Trends*).

Bestel uw exemplaar met tien procent korting en gratis verzending op boeken.doorbraak.be/Vlaanderenbetaalt met de code **NVA_C2hB9trsr**

Korting voor leden

Geflitst

Minister van Cultuur Jan Jambon riep twee nieuwe literaire prijzen in het leven: de Boon voor fictie en literaire non-fictie en de Boon voor kinder- en jeugdliteratuur. De jaarlijkse prijzen zijn samen 100.000 euro waard. Daarmee heeft Vlaanderen na jaren weer een grote en prestigieuze literaire prijs.

Terwijl het aantal asielaanvragen historisch laag ligt, bedraagt de achterstand van asioldossiers voor het eerst sinds de migratiecrisis meer dan 10.000 dossiers. Kamerleden Darya Safai, Theo Francken en Yoleen Van Camp vragen actie van bevoegd staatssecretaris Mahdi (CD&V).

Uit onderzoek van de Centra voor Leerlingenbegeleiding (CLB's) in de tweede helft van maart blijkt dat scholen geen broeihaarden van het coronavirus zijn en dat de besmettingscijfers er niet hoger liggen dan elders. Hopelijk helpen de nuchtere cijfers om de objectiviteit te laten weerkeren in het debat.

Nog meer nuchtere cijfers: de Vlaamse Regering met Zuhal Demir zorgt nu al voor 320 hectare extra bos. Waar in de periode tussen 2014 en 2018 jaarlijks ongeveer 60 hectare extra bos bijkwam, heeft Vlaanderen het bebossingstempo al minstens verviervoudigd. En zeggen dat de bebossing tegen 2023 pas echt op kruissnelheid zal komen.

'Ik sluit niet uit dat ik opnieuw op internationaal niveau ga werken'

HELGA STEVENS IS DIRECTEUR VAN KOEPELORGANISATIE DOOF VLAANDEREN

In 2019 belandde ze in de top tien van meest productieve Europarlementsleden. Vandaag ijvert ze ervoor dat de Vlaamse Gebarentaal hetzelfde statuut krijgt als het gesproken Nederlands. Intussen droomt ze stilletjes van een nieuwe internationale job. LEO sprak met Helga Stevens (52).

Van 2004 tot 2019 was Helga Stevens parlementslicid voor de N-VA. Tien jaar in het Vlaams Parlement, waarvan zeven ook als gemeenschapssenator, en vijf jaar in het Europees Parlement. 'Een heel boeiende periode. Ik kreeg de kans het overheidsbeleid te beïnvloeden op verschillende niveaus.'

Voor Europa vond Helga interessant. 'Op het Europese niveau kan je echt wegen op dossiers. Tijdens mijn

mandaat maakte de N-VA deel uit van de derde grootste fractie. Ik was coördinator van mijn commissie. Dan bepaal je wie welke dossiers toegewezen krijgt, en dus kon ik ook de dossiers uitkiezen voor mezelf. Dankzij goede contacten met andere collega's kreeg ik ook andere dossiers toegespeeld, zoals over sociale dumping en detachering.' Dankzij de detacheringsrichtlijn die Helga mee vormgaf, moeten Oost-Europese bouwvakkers die in Vlaanderen werken hetzelfde loon krijgen als hun Vlaamse collega's.

Rapport over terrorisme

Daarnaast blikt Helga met trots terug op haar bijdrage aan dossiers zoals de Europese grensbewaking en terrorisme. 'Ik heb samen met een Duitse collega

een heel lijvig rapport over terrorisme geschreven. Dat rapport is door het voltallige Europees Parlement goedgekeurd, een echte pluim op onze hoed. Al moet ik nu wel vaststellen dat heel wat aanbevelingen onderaan in de lades zijn beland.' Helga's inzet als Europarlementslicid bleef niet onopgemerkt. Begin 2019 rangschikte de site MepRanking.eu haar in de top tien van meest productieve parlementsleden.

Van haar tijd in het Vlaams Parlement onthoudt Helga vooral dat ze kon wegen op het beleid voor personen met een beperking. 'We hebben de omslag gemaakt naar de persoonsvolgende financiering. Er wordt nu vooral geïnvesteerd in personen die een zorgnood hebben, en minder in de instellingen.'

In 2019 raakte Helga ondanks een goede eigen score niet verkozen. Toch blijft ze proberen om op het beleid te wegen. 'Sinds januari 2020 ben ik directeur van

1.

In 2004 samen met bijna alle toen verkozen N-VA-parlementsliden: Mark Demesmaeker, Bart De Wever, Kris Van Dijck, Jan Loones, Frieda Brepoels en Jan Peumans. Helga Stevens was het eerste dove parlementslid in dit land.

2.

De N-VA, die in 2004 nog in een kartel met CD&V opkwam, behaalt in 2009 op eigen kracht 13,1 procent van de stemmen en wordt daarmee de grote winnaar van de verkiezingen. Helga start een tweede termijn als Vlaams Parlementslid.

3.

Met Siegfried Bracke, Bart De Wever, Peter De Decker en Elke Sleurs op campagne in Oost-Vlaanderen voor de lokale verkiezingen van 2012.

4.

In september 2016 schoof de ECR Helga naar voren als kandidaat-voorzitter van het Europees Parlement. 'Mensen kunnen veel meer dan ze denken. Ze moeten alleen de kans krijgen.'

Doof Vlaanderen. Dat is de koepelorganisatie van dovenverenigingen. Wij hebben drie pijlers: sociaal-cultureel werk, vorming, en lobbywerk en belangenbehartiging.'

Een hele waslijst

Gevraagd naar de uitdagingen voor Doof Vlaanderen, antwoordt Helga met 'een hele waslijst'. Maar één uitdaging steekt erboven uit. 'We willen de Vlaamse Gebarentaal op hetzelfde niveau brengen als het gesproken Nederlands, met hetzelfde statuut, en dat er op dezelfde manier naar gekeken wordt in de samenleving. Zodat een doof persoon in zijn eigen taal kan praten met de overheid, met zijn bank, in de rechtbank.'

Een bijzonder project is *Inclusieve klassen in Vlaamse Gebarentaal en Nederlands*. 'We willen dat dove kinderen samen met horende kinderen in 'tweetalige' klassen zouden zitten.

'Iedereen is welkom om Vlaamse Gebarentaal te leren, om tot onze taalgemeenschap te behoren'

Dat ook de horende kinderen, broers en zussen van de dove kinderen, gebarentaal verwerven. Zo krijg je een samenleving waarin iedereen een basis van gebarentaal kent. In Amerika kan dat al, in Zweden ook.' Er is overigens iets speciaals aan de dovengemeenschap, vindt Helga. 'Wij zijn niet tegen inclusie, helemaal niet. Maar we willen wel graag onze identiteit behouden. Het is een beetje dubbel. Wij hebben onze eigen taal. Iedereen, elke horende, is welkom om Vlaamse Gebarentaal te leren, om tot onze taalgemeenschap te behoren. Dat is een beetje het verhaal van de N-VA, hé.'

Mengelmoes van talen en culturen

Tijdens het gesprek wordt evenwel duidelijk dat Helga's hart in de eerste plaats internationaal klopt. 'Ik ben nu Russisch aan het leren. Rusland heeft mij altijd gefascineerd. Voor mij is dat een deel van Europa. Ze hebben daar een mooie cultuur en een rijke geschiedenis. Geen democratie, ik weet het. Maar ik wil graag van de Russen zelf horen wat hun gedachtegoed is.'

Voorlopig blijft ze nog in Vlaanderen, maar na de studies van haar kinderen lonkt opnieuw het buitenland. 'Internationale politiek interesseert mij. Ik sluit niet uit dat ik in de toekomst opnieuw op internationaal niveau ga werken. Voor ik in de politiek belandde, werkte ik al voor de Europese Unie van de Doven (EUD). Dat heb ik heel graag gedaan. Dat internationale, die mengelmoes van talen en culturen maakt het heel boeiend.' ■

1

2

Sam

1 **WEBINARS MET MATTHIAS DIEPENDAELE**

In korte, heldere virtuele bijeenkomsten informeren onze Vlaamse ministers de N-VA-burgemeesters en -schepenen over nieuwe regelgeving. Zo houden ze bovendien rechtstreeks de vinger aan de pols van wat er leeft bij de achterban en in de Vlaamse steden en gemeenten. Zopas organiseerde Vlaams minister van Wonen Matthias Diependaele twee informatiereksen over de wijzigingen in het sociaalwoonbeleid.

‘Wie een sociale woning huurt, mag niet tegelijkertijd een eigen woning bezitten, ook niet in het buitenland. In Antwerpen en Lier werkt het onderzoek naar buitenlandse eigendommen perfect. We zetten nu het licht op groen om dat in héél Vlaanderen te stimuleren’, zegt Matthias. De Vlaamse overheid heeft daarvoor een raamovereenkomst afgesloten met

private onderzoeksbureaus die gespecialiseerd zijn in het onderzoek naar onroerende goederen in het buitenland.

Eender welke sociale verhuurder kan vanaf medio maart, zonder administratieve rompslomp, een beroep doen op die private onderzoeksbureaus. Minister Diependaele voorziet ook een subsidie voor sociale verhuurders die werken met het raamcontract.

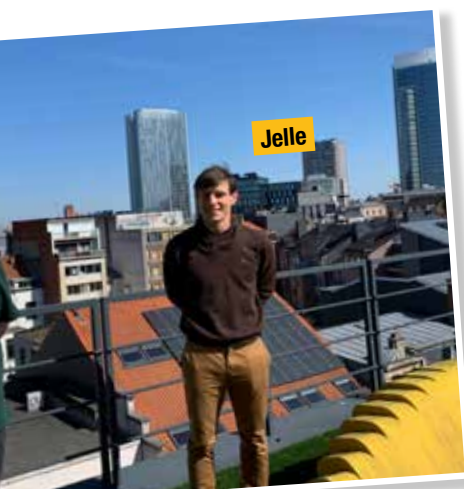
2 **N-VA FIETST 1000 KILOMETER TEGEN KANKER**

Oncologen en de Stichting tegen Kanker vrezen dat heel wat mensen die zich niet lekker voelen, zich niet laten onderzoeken in het ziekenhuis omdat ze bang zijn om er corona op te lopen. Bovendien zorgen

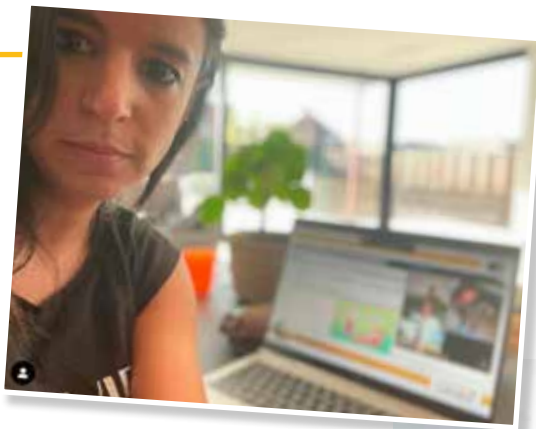
een gebrek aan perspectief en strenge coronamaatregelen voor minder vechtlust bij kankerpatiënten. Daarom zet de N-VA ook in 2021 mee de schouders onder de 1000 kilometer van Kom op tegen Kanker.

In het hemelvaartweekend fietsen 16 N-VA-groepjes een aangepaste versie van de traditionele 1000 kilometer. Vlaams minister Ben Weyts, Europees Parlementslid Assita Kanko en de peter van onze actie, Vlaams Parlementslid Andries Gryffroy, rijden alvast mee. Dat doen ze in alle veiligheid met hun eigen bubbel.

Wilt ook u samen met de N-VA blijven investeren in kankeronderzoek? U steunt het initiatief met een **gift aan Kom op tegen Kanker op het rekeningnummer BE14 7331 9999 9983 en met vermelding van ‘GIFT’ (belangrijk!) en de negencijferige**

Jelle

4

5

Bertjan

3

code van het N-VA-team: 170043275. Vanaf 40 euro per jaar is zo'n gift fiscaal aftrekbaar. Meer informatie vindt u op www.n-va.be/kotk2021.

3 SAM, JELLE EN BERTJAN VERSTERKEN DE N-VA-STUDIEDIENST

In maart verwelkomde de studiedienst van de N-VA drie nieuwe adviseurs. Sam Latet zal de domeinen welzijn en gezondheidszorg mee opvolgen. Sam (30) woont in Wilrijk, waar hij secretaris van de lokale N-VA-afdeling is. Hij doctoreerde in de medische wetenschappen en werkte nadien als wetenschappelijk evaluator bij het RIZIV.

Jelle Leunis (34) uit Serskamp is de nieuwe adviseur Europees en buitenlands beleid. Hij werkte eerder op het departement Buiten-

landse Zaken bij de Vlaamse overheid en was beleidsmedewerker internationale relaties bij de provincie Oost-Vlaanderen.

Bertjan Olivier ging aan de slag als adviseur omgeving en mobiliteit. Bertjan is 24 jaar en woont in Eernegem. Als bio-ingenieur zet hij zijn kennis en ervaring in omgeving, landbouw, duurzaamheid en mobiliteit in voor de N-VA.

De N-VA-studiedienst is hét kenniscentrum van de partij. De adviseurs zorgen mee voor de informatiedoorstroming tussen alle geledingen van de partij en bereiden de inhoudelijke lijnen voor.

4 DIGITAAL BURGEMEESTERSOVERLEG

Twee keer per jaar brengt de cel Lokaal Beleid van het partijsecretariaat alle

N-VA-burgemeesters samen voor een netwerk- en vormingsmoment. Ook dit keer was het burgemeesteroverleg digitaal. Vlaams Parlementslid Nadia Sminate gaf een toelichting bij de op til zijnde veranderingen rond de lokale en provinciale verkiezingen. Vlaams minister-president Jan Jambon sloot het overleg af met een update over de vaccinatiecampagne.

5 INFOSESSIE GEMEENTEFUSIES

De Vlaamse Regering maakt het gemeenten mogelijk om te fuseren. Om onze lokale afdelingen te informeren en inspireren over het hoe en waarom van gemeentefusies organiseerde de cel Lokaal Beleid vijf provinciale infosessies. Op die manier bereikte ze meer dan 250 geïnteresseerde N-VA-mandatarissen en bestuursleden.

Caroline De Meerleer is coördinator Lokaal Beleid op het kabinet van Ben Weyts

‘Belangrijk dat lokale niveau mee is met beleid Vlaamse ministers’

Ze staat ten dienste van de mensen op het terrein en zorgt ervoor dat het beleidsnieuws van de Vlaamse ministers zoveel mogelijk mensen bereikt. Daarnaast trekt ze mee aan de kar in het aansturingscomité van EventFlanders. LEO keek achter de schermen bij Caroline De Meerleer, coördinator Lokaal Beleid op het kabinet van Ben Weyts.

Verbindingsofficier. Zo omschrijft Caroline De Meerleer zichzelf en haar twee collega's Amber Vermeiren en Lien De Slagmeulder. De drie vormen sinds 2019 het team Lokaal Beleid op het kabinet van Vlaams minister Ben Weyts. Caroline coördineert het team. ‘De essentie van onze functie is om ten dienste te staan van de lokale partners. We geven proactief informatie door aan de basis, zodat ze op de hoogte zijn van het beleid van de Vlaamse ministers en van beslissingen die een impact kunnen hebben op hun stad of gemeente.’

Concreet krijgt die informatiedoorstroming de vorm van een mailing en een nieuwsbrief, respectievelijk *Ben Nabij* en *Vlaanderen Nabij*. ‘Via *Ben Nabij* communiceren we frequent over subsidies die het departement Onderwijs toekent voor de bouw en renovatie van scholen. Aan dat positieve nieuws koppelen we een persbericht en beeldmateriaal zodat de communicatie hapklaar is voor pers en sociale media.’

Vertaalslag naar lokaal niveau

De bedoeling is dat de mensen op het terrein met die informatie aan de slag gaan om de Vlaamse beleidsbeslissingen ook lokaal in de verf te zetten. ‘Neem nu de 10.000 stappenactie die Sport Vlaanderen opzette. Wij merkten dat tweehonderd van de driehonderd Vlaamse gemeenten deelnamen, en honderd dus nog niet.

‘Dankzij onze lokale mandaten weten we welke informatie nuttig is’

Dan versturen we een *Ben Nabij* om de lokale mandatarissen op te roepen alsnog in te tekenen op die actie of om het voorstel op de gemeenteraad te bespreken.’ Anders dan de naam van de gerichte mailing suggereert, gaat *Ben Nabij* niet uitsluitend over Ben Weyts. ‘Ook in het kader van subsidies voor stadsvernieuwing of de overdracht van een gewestweg vertalen we de relevante informatie naar het lokale niveau. Met *Ben Nabij* zijn we dus vrij intensief bezig.’

Daarnaast is er de nieuwsbrief *Vlaanderen Nabij*. ‘Dat is een nieuwsbrief die we verspreiden in samenwerking met het partijsecretariaat. Enerzijds leveren de andere N-VA-kabinetten ons artikels

aan die kaderen in het beleid van hun minister. Anderzijds gaan we zelf op zoek naar interessante subsidieoproepen in de domeinen van de niet-N-VA-ministers, bijvoorbeeld op het vlak van mobiliteit of lokaal bestuur. Als de inhoud vaststaat, bezorgen we die aan de Barricade, van waar de nieuwsbrief uitgestuurd wordt naar 5.000 bestuurs- en kaderleden.’

Het idee voor een team Lokaal Beleid en de nieuwsbrieven komt van Caroline, Amber en Lien. ‘Ik weet dat het voor onze minister heel belangrijk is dat het lokale niveau mee is in het verhaal. In de vorige legislatuur was ik raadgever toerisme, Amber raadgever communicatie en Lien raadgever lokaal mobiliteitsbeleid. Aan het begin van deze legislatuur hebben we met de minister van gedachten gewisseld over een plan van aanpak.’ Extra handig daarbij was dat Caroline, Amber en Lien in de gemeenteraad zetelen. Caroline zelf is sinds begin dit jaar ook schepen in Aalst. ‘Dankzij onze lokale mandaten weten we welke informatie nuttig is en hoe we de doorstroming ervan moeten aanpakken. Ik zit in de meerderheid, Amber en Lien zitten in de oppositie. Wij weten hoe het *spelleke* werkt.’

Topevenementen in Vlaanderen

Maar dat is niet het enige dat Caroline doet als kabinetsmedewerker. ‘Ik ben lid van het aansturingscomité van EventFlanders. Dat is een cel binnen Toerisme Vlaanderen die het topevenementenbeleid van de Vlaamse

overheid uitbouwt. EventFlanders schoot uit de startblokken toen Ben nog minister van Toerisme was en ikzelf raadgever. Ik beschouw dat een beetje als mijn kindje.

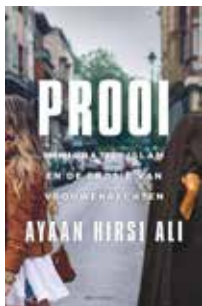
‘EventFlanders werkt voornamelijk op twee sporen. Enerzijds proberen we internationale topevenementen naar Vlaanderen te halen. Anderzijds brengen we bestaande Vlaamse evenementen naar een hoger niveau. Dat kunnen sportieve, culturele of eerder hybride evenementen zijn. De World Choir Games, de Flanders Food Week en het WK wielrennen op de weg zijn topevenementen die door EventFlanders ondersteund worden en dit jaar in Vlaanderen plaatsvinden. Alles natuurlijk onder voorbehoud van de gezondheidssituatie van dat moment.’

Zoals gezegd is Caroline sinds begin dit jaar schepen in Aalst. De titel is een mondvul: schepen van Burgerlijke Stand en Bevolking, Senioren, Toerisme, Dierenwelzijn, Onthaal, Productontwikkeling en -beheer. Dat roept vanzelf de vraag op hoe ze haar kabinetswerk combineert met dat schepenambt. ‘Sinds 1 januari werk ik deeltijds voor het kabinet. Het aantal uren is in theorie beperkter dan in de praktijk. Als je iets graag doet, dan doe je dat met passie en vol overgave. Lokaal beleid is echt mijn ding. De combinatie van een schepenambt in een centrumstad en een functie als raadgever lokaal beleid op het kabinet zorgt voor een vruchtbare kruisbestuiving.’ ■

MEER WAARDE

Immigratie, islam en de erosie van vrouwenrechten

De Nederlands-Amerikaanse vrouwenrechtenactiviste Ayaan Hirsi Ali (51) werkt als *research fellow* aan het Hoover Institution van de Stanford University in Californië. Haar nieuwe boek *Prooi* is de neerslag van haar recente onderzoek naar de politieke islam. Op basis van dat onderzoek stelt Hirsi Ali dat

de recente instroom van mensen uit een islamitische samenleving een gevaar vormt voor de rechten van vrouwen – niet alleen van migranten, maar ook van vrouwen uit de westerse cultuur. Hirsi Ali wil het taboe daarover doorbreken, omdat zwijgen over problemen rond migratie en een fundamentalistische islam volgens haar extreemrechts en het populisme in de kaart speelt. Met haar boek wil ze dan ook aantonen dat ontkenning van het probleem geen oplossing is. Zelf reikt ze een aantal oplossingen voor de beschreven problemen aan en eindigt ze met een positieve noot: een oproep tot verandering.

Prooi. Immigratie, islam en de erosie van vrouwenrechten werd uitgegeven door Atlas Contact, telt 342 bladzijden en kost 22,99 euro.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van dit boek. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op de vraag: "In welk land werd Ayaan Hirsi Ali geboren?" Stuur uw antwoord voor 23 april naar LEO@n-va.be of naar N-VA, redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Roger Raveel in BOZAR

Dit jaar zou Roger Raveel (1921-2013) honderd jaar geworden zijn. Een ideale gelegenheid voor BOZAR om een grootschalige en prestigieuze retrospectieve aan zijn werk te wijden.

Raveel wordt beschouwd als een van de belangrijkste schilders van de tweede helft van de 20ste eeuw. In een wereld waarin de kunsten steeds internationaler worden, koos Raveel niet voor een bepaalde school of stroming. Hij ontwikkelde zijn eigen bijzondere beeldtaal, balancerend tussen figuratie en abstractie en met zijn eigen omgeving als belangrijkste inspiratiebron.

Doorheen verschillende thematische hoofdstukken traceert de tentoonstelling Raveels lange artistieke parcours en het ontstaan van zijn unieke plastische visie. *Roger Raveel, Een Retrospectieve* is sinds

half maart open voor het grote publiek en loopt tot 21 juli. Tickets en meer info: www.bozar.be.

In de sporen van Brepols

Wist u dat Turnhout zijn eigen Bill Gates had? Philippus Jacobus Brepols zette tweehonderd jaar geleden de Kempen op de kaart als papierverwerkende regio. Door doelgericht te investeren en te innoveren, groeide zijn bescheiden drukkerij uit tot een bloeiende onderneming.

Het levensverhaal van de illustere fabrieksbaas leest als een avonturenroman. Om zijn werk en leven in de verf te zetten, ontwikkelde de dienst Toerisme van de stad Turnhout een stadswandeling en podcast. De wandeling start op de Grote Markt en loopt langs twaalf locaties die ten tijde van Brepols belangrijk waren.

Daarnaast biedt het Nationaal Museum van de Speelkaart een podcast aan over de zoektocht van Brepols naar het geheim van marmerpapier. De podcast is ook thuis te beluisteren via de Erfgoedapp. Als kers op de taart kan u in de museumwinkel en bij Toerisme & Uit ook terecht voor het enige echte Brepols-bier. Meer info en tickets op <https://toeriseturnhout.turnhout.be>

In het hoofd van DE WEVER

HAAL JE BOEK BIJ STANDAARD BOEKHANDEL

IN RUIL VOOR DEZE BON KRIJG JE
10% KORTING*

*enkel te gebruiken in de winkel

Actie geldig van 13 april t.e.m. 15 mei 2021 en niet cumuleerbaar met andere acties.
De bon mag 1 maal gebruikt worden. Kopies worden niet aanvaard.

10%
KORTING

 PELCKMANS

Standaard
Boekhandel
Je vindt er meer dan je zoekt

10% In het hoofd van De Wever

Joost Houtman zoekt in deze column een antwoord op de vraag wat er zo typisch is aan een welbepaald Europees volk. En ja, Joost mag het weten.

WAAROM DE CAMPIONI ZO CAMPIONI ZIJN

Geen Zwitserse kaas van gegeten

Confederalist tot in de kist. Dat kan je zeker van de Zwitsers zeggen. Die zijn dat immers al sinds 1 augustus 1291! Toen verenigden de oerkantons Uri, Schwyz en Unterwalden zich in het Oude Eedgenootschap. Met het afsluiten van de Bondsbrief verwierven ze onafhankelijkheid ten opzichte van de Habsburgse vorsten. Door de eeuwen heen sloten allerlei andere kantons zich bij hen aan, wat uiteindelijk een bonte mengeling aan staten opleverde. Aangevuld met een handjevol vazalstaten om het nog wat ingewikkelder te maken.

**ER IS ÉÉN PLEKJE
WAAR ITALIAANS-
ZWITSERS HUN
ITALIAANSE
VOORLIEFDE
KUNNEN BOTVIEREN**

Ene Napoleon Bonaparte zag dat hoopje bestuurlijke gatenkaas echter niet zitten. Dat moest en zou gestroomlijnder. Uiteindelijk wist hij unitaristen, federalisten en confederalisten in 1798 te verzamelen in de unitaire Helvetische Republiek, die zo unitair bleek dat ze zich al na vijf jaar heruitvond als confederatie.

De Franse keizer was zelf eerder unitarist tot in de kist en wat hij niet zelf kon annexeren, doopte hij dus maar om tot vazalstaat, liefst met een eerstelijnsfamilieid aan het hoofd. Zo benoemde Napoleon zijn broers Joseph en Louis respectievelijk tot koning van Spanje en van Holland. Nog een andere broer, Jerome, dwong hij dan weer om te scheiden van zijn bijzonder knappe Amerikaanse wederhelft om met de naar verluidt aartslelijke Katharina van Württemberg te trouwen en alzo koning van Westfalen te kunnen worden. Ook zijn zussen zette hij trouwgewijs in om maar zoveel mogelijk macht te verwerven.

Maar met die dekselse Helveten lukte het toch niet echt. Eigenaardig, want zowel met de Franssprekende als de Italiaanssprekende Zwitsers had hij het toch moeten kunnen vinden. Had Buonaparte

– Italiaans voor ‘het goede deel’ en in 1769 in het Corsicaanse Ajaccio geboren – een jaar eerder het levenslicht gezien, was Napoleon ingezetene geweest van de republiek Genua. Daarvan maakte Corsica maar liefst vijf eeuwen lang deel uit.

Wat de klok slaat

Was Napoleon dan een Italiaanse Fransman? *Je ne sais pas. No lo so.* Maar een Italiaanse Zwitser zeker niet, want dat is een ras apart. De Italiaans-Zwitsers vormen een minderheid van ongeveer tien procent binnen de Zwitserse confederatie, naast Zwitserduitsers (65%), Romandiërs (18%) en Reto-Romanen (1%). Italiaans-Zwitsers vind je in de kantons Ticino, Wallis en Graubünden en vooral in de steden Lugano en Bellinzona. In totaal spreken 470.000 van de 8.404.000 inwoners van Zwitserland Italiaans. Dat aantal neemt sinds de jaren 1970 af. In de officiële communicatie en administratie en in het onderwijs verdwijnt het Italiaans *molto veloce*. Dat stemt sommigen droef. Een groep bezorgde Zwitserse parlementariërs is daarom een parlementaire werkgroep Italianità begonnen om de Italiaanse taal en cultuur in de confederatie voor de ondergang te behoeden. Voor hen is het al Svizzera wat de Zwitserse klok slaat!

Er is echter één plekje waar Italiaans-Zwitsers hun Italiaanse voorliefde tot in het oneindige kunnen botvieren. Deze gemeente van amper 2.000 inwoners ligt aan het meer van Lugano en luistert naar de meer dan fantastische naam Campione d’Italia. De eerlijkheid gebiedt ons te zeggen dat Campione d’Italia wel in Zwitserland ligt, maar toch geen Zwitsers grondgebied is. In 1798 sloot het Lombardische kanton Ticino zich aan bij Zwitserland. De Campioni wilden niet mee en besloten vervolgens bij Lombardije te blijven, dat op zijn beurt in 1871 in het eengemaakte Italië opging.

Tot op de dag van vandaag betaal je in deze Italiaanse enclave met Zwitserse frank, rijd je rond met een Zwitserse nummerplaat, wordt het vuilnis door Zwitserse diensten opgehaald, maar ben je wel officieel Italiaans staatsburger en betaal je dus belastingen in Italië ... wat sommige Campioni dan weer uitnodigt om heel creatief te boekhouden. Kortom, Campioni, Campioni, wij zijn de beste van het land! Campioni, Campioni, Campioni zijn is plezant! ‘Goia di vivere’ meets Zwitserse ‘Pünktlichkeit’. Waarom de Campioni zo Campioni zijn? Joost mag het weten!

Joost Houtman is auteur van o.a. *Bella Figura – Waarom de Italianen zo Italiaans zijn* en *De Rest Is Parking – Waarom de Antwerpenaren zo Antwerps zijn*. Hij werkt volop aan een opvolger in deze reeks met Frankrijk als lijdend voorwerp. Houtman is geen lid van de N-VA en schrijft deze column in alle onafhankelijkheid.

PASEN

Chocolade feestdag uit joods-christelijke traditie

Met Pasen herdenken de christenen de verrijzenis van Jezus drie dagen nadat hij aan het kruis genageld is. Oorspronkelijk is Pasen een joods feest. De joden herdenken met 'Pesach' de exodus: hun ontsnapping aan de slavernij in Egypte.

Aanvankelijk duurde het paasfeest acht dagen: van Paas-zondag tot Beloken Pasen de zondag erop. De week vóór het paasfeest is de Goede Week, die begint op Palmzondag.

Van Pasen wordt wel eens gezegd dat het zich op een oudere zonnecultus heeft geënt. De Engelse (*Easter*) en Duitse (*Ostern*) benamingen zouden verwijzen naar de Germaanse godin van het licht Ostra. 'Zouden,' want er bestaat geen eensgezindheid over die bewering.

Bij ons was Pasen vroeger hét hoogtepunt van het kerkelijke jaar. Mensen staken zich in het nieuw om er

op hun paasbest uit te zien en hernieuwden hun doopgeloften. Pasen was ook de tijd van de traditionele lenteschoonmaak én het moment waarop opnieuw

verse waren verkrijgbaar werden.

Vandaag is Pasen vooral een feest van eieren en hazen van chocolade. Paaseieren passen binnen de christelijke vastentraditie. In 640 bepaalde de paus dat gelovigen behalve geen vlees ook geen zuivel mochten eten. Met als gevolg een enorm eieroverschot tegen Pasen.

Chocolade paaseieren doen hun intrede in de 19de eeuw. Hetzelfde geldt voor de paashaas, die zich wellicht vanuit Duitsland naar onze contreien heeft voortgeplant. In het ontkerkelijkte Vlaanderen van 2021 is Pasen een wereldlijk kinderfeest met een paashaas die als ideale koerier paaseieren rondstrooit in menig tuin of woonkamer.